

2024.002

Archeologienota Koolkerke Brugse Steenweg

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

10-4-2025

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden aan de Brugse Steenweg te Koolkerke (deelgemeente van Brugge, provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied heeft een oppervlakte van ca. 5.904m² en bevindt zich ten oosten van de Brugse Steenweg, ter hoogte van huisnummer 276-278. Het omvat de woning met huisnummer 276-278 die deels gebruikt wordt als bedrijfsruimte. Rondom dit gebouw zijn verschillende bijgebouwen en verhardingen aanwezig. In het noordoosten is nog een kleine onverharde zone aanwezig.

Op basis van de historische, cartografische en luchtfotografische bronnen kan gesteld worden dat het plangebied sinds de 13de eeuw gelegen was langsheen het 'Oude Zwin'. De Brugse Steenweg ontstond wellicht als schapenwegel in het voormalige schorregebied waarvan een terp aan de oostkant op het einde van de weg een getuige is. De weg volgde de loop van het Oude Zwin, een kanaal dat rond 1290 werd gegraven en toen uitliep in de monding van het Zwin. In 1564 werd in de bedding van het Oude Zwin een nieuw kanaal, de zogenaamde 'Sluyssche Vaart' of 'Proostse Vaart', uitgegraven. Deze waterloop werd rond 1800 opnieuw gedempt waarna in 1845-1846 op de westelijke dijk een steenweg met barrièrerecht werd aangelegd. In de 18de eeuw situeerde zich ter hoogte van het plangebied een brug over deze vaart. In de 15de eeuw was reeds een molen aanwezig in het zuidelijke deel van het plangebied en minstens in de 18de eeuw bevond zich ten noorden van de molen, ter hoogte van het huidige hoofdgebouw, eveneens een woonhuis. De huidige bebouwing kwam voornamelijk in de late 20ste en 21ste eeuw tot stand heeft mogelijk reeds een impact gehad op de oudere structuren. Toch kan niet worden uitgesloten dat er binnen het plangebied nog sporen aanwezig zijn van de oude vaart en diens oostelijke dijk, de brug, de molen en bewoning. Ook oudere sporen zouden kunnen voorkomen. In de omgeving zijn een groot aantal archeologische sites aangegeven, waarvan de meeste echter overeenkomen met sites die gekend zijn uit historische of cartografische bronnen of met metaaldetectievondsten. Het archeologisch kader geeft wel aan dat de omgeving van het plangebied reeds bezocht en bewoond werd vanaf het mesolithicum. Het merendeel van de gekende sites dateert echter vanaf de middeleeuwen.

Koolkerke behoort geologisch gezien tot de Vlaamse Kustvlakte, die doorheen de geschiedenis veel veranderingen onderging. Rond 1000 v.C. was achter de duingordel een zoetwatermoeras aanwezig dat reikte tot aan de noordkant van de huidige stad Brugge. Op dit moeras vormde zich doorheen de tijd en veenpakket en door opeenvolgende zeetransgressies ontstond een slikken- en schorregebied met getijdengeulen die tegen de Romeinse periode gedeeltelijk dichtslibden. In de vroege middeleeuwen overspoelde het kustgebied opnieuw waardoor in enkele getijdengeulen het veen werd weggeschuurd en een kreeklandschap ontstond. In de kreekgeulen werd (zandige) klei afgezet die aan de basis lag van het ontstaan van de polders. Op de aangeslibde grond groeien planten die het weiden van schapen mogelijk maken. Plaatselijk werden de kreekruigen gebruikt als vluchtweg of werden terpen opgeworpen. Onder meer de Koolkerkse Steenweg/Brugse Steenweg en de Dudzeelse Steenweg zijn relictten van schaapsdriftwegen die vanuit het droge Brugge leidden naar het nog te

cultiveren en overstroomde gebied. Het plangebied bevindt zich in de ietwat hoger gelegen zone rond het dorpscentrum van Koolkerke en kent een reliëf dat toeneemt van de Brugse Steenweg in het westen (ca. +4,0m TAW) naar het oosten (ca. +4,6m TAW). Op de bodemkaart worden binnen het plangebied kreekruggronden aangeduid.

Op basis van deze gegevens samen kan een verhoogde trefkans voor archeologische sites vooropgesteld worden. Vermoedelijk zijn binnen de grenzen van het plangebied nog sporen aanwezig van de opgevlude vaart en mogelijk resteren eveneens nog sporen van de oostelijke dijk, van de brug over deze vaart, van de gekende molen en van het molenhuis. Daarnaast is het niet geheel uit te sluiten dat ook oudere sites, zowel steentijd artefactensites als sites met grondsporen zouden kunnen voorkomen, al zijn deze mogelijk deels verstoord door het graven van de vaart. Ook de huidige bebouwing zou een nefaste impact gehad kunnen hebben op het eventueel aanwezige archeologisch erfgoed.

Alle gebouwen op het terrein worden gesloopt en de verharding wordt opgebroken. Vervolgens wordt het terrein verkaveld in 17 bouwloten voor eengezinswoningen met achterliggende tuin en een grote groenzone met wadi. Ook wordt een nieuwe wegenis en interne paden voorzien. In het uiterste zuiden worden 23 parkeerplaatsen aangelegd. Er zullen aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden op het plangebied: de sloop van de bestaande bebouwing en verhardingen, het bouwrijp maken van het terrein, bodemingrepen voor aanleg van de wegen, de nutsleidingen, de funderingswerken, het optrekken van woningen, de aanleg van wadi's, tuinen, groenzones en verhardingen enz. Ook het werfverkeer zal invloed hebben op de ondergrond. Aangezien het dossier een verkavelingsaanvraag betreft, moet algemeen rekening gehouden worden met een integrale bodemverstoring over het volledige plangebied.

Het plangebied kent een verhoogde archeologische verwachting voor zowel steentijd artefactensites als voor sites met grondsporen. Op basis van het bureauonderzoek alleen kan de aan- of afwezigheid van archeologische sites echter niet aangetoond worden. De geplande werken zijn van dien aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van de dorpskern van Koolkerke, waarvan veel historische gegevens gekend zijn maar nog maar weinig gravend archeologisch onderzoek gebeurde. Het verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, na de sloop van de bestaande bebouwing.

Het verder vooronderzoek bestaat enerzijds uit een landschappelijk bodemonderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), en anderzijds uit een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beprekter uitgevoerd te worden indien tijdens het landschappelijk bodemonderzoek vastgesteld worden dat delen van het terrein zodanig verstoord zijn dat geen archeologisch erfgoed meer verwacht kan worden. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

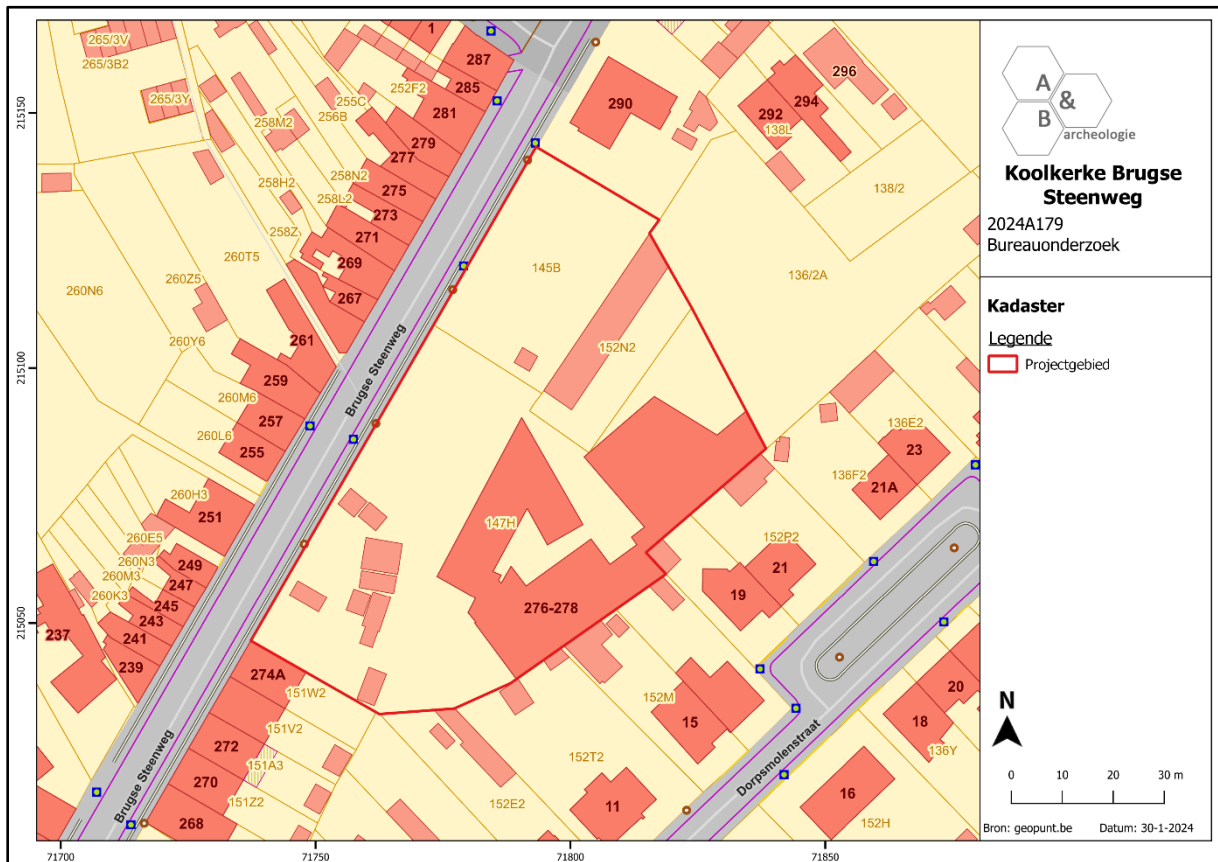
Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Koolkerke (Brugge), Brugse Steenweg 276-278

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 71679,35 en Y: 215029,39; X: 71896,28 en Y: 215146,14

Oppervlakte plangebied: ca. 5.904m²

Kadastergegevens: Brugge, afdeling 17 (Koolkerke), sectie A, percelen 145B, 147H en 152N2

Het volledige plangebied komt in aanmerking voor het verder vooronderzoek.

Figuur 1 Uitsnede uit het kadasterplan met aanduiding van het projectgebied (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
  - Is/zijn er één of meerdere begraven archeologisch(e) niveau(s) aanwezig en wat is de bewaringstoestand?
  - Hoe diep bevindt of bevinden de archeologische niveau(s) zich?
  - Komen de bodemkundige gegevens overeen met de resultaten van de landschappelijke boringen? Is er bijgevolg sprake van een kreekruggrond?
  - Hoe is de bodemopbouw opgebouwd en wat vertelt dit over de ontstaansgeschiedenis en ontwikkeling?
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? En wat zijn de waargenomen lagen en horizonten? Podzolen, veenlagen, uitveningslagen, geulen, donken, ...?
  - Is een goed bewaarde podzol aanwezig waarin mogelijk steentijdartefacten *in situ* aanwezig kunnen zijn?
  - Zijn er indicaties voor de opgevlude vaart (Oud Zwin/Sluysse Vaart)?
  - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
  - In hoeverre is de bodemopbouw intact? En wat is de impact van het huidige gebruik van het terrein op het bodemarchief en bijgevolg archeologisch erfgoed?
  - Kan overgegaan worden tot een proefsleuvenonderzoek en waarmee dient hier rekening gehouden te worden? Of dienen eerst verkennende archeologische boringen te gebeuren?
  - Dienen de sleuven op één of meerdere niveaus aangelegd te worden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
  - Kunnen meerdere archeologische niveaus onderscheiden worden en op welke niveaus bevinden deze zich?
  - Kunnen eco- en artefacten herkend worden in de opgeboorde grondstalen (visuele inspectie (kleilagen) of indien mogelijk zeven (zandlagen))?
  - Hoe ziet het paleolandschap er uit en past dit binnen de regio van de kustpolders?
  - Is er sprake van een sterk variërend landschappelijk milieu binnen een beperkte oppervlakte?
  - Wat is de algemene bodemkundige opbouw van het plangebied?
  - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite (podzol)?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Dient een verder waarderend booronderzoek te gebeuren in de zones waar een podzolbodem aanwezig is met kans op een steentijdsite?

- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de archeologische niveau(s) en/of steentijdsite bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Kan overgegaan worden tot een proefsleuvenonderzoek en waarmee dient hier rekening gehouden te worden? Hoe dienen de sleuven ingepland te worden?
- Dienen de sleuven op één of meerdere niveaus aangelegd te worden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
  - Is er een goed bewaarde steentijdsite aanwezig? Welke elementen werden aangetroffen (eco- en artefacten)? Werktuigen, chips, bewapeningselementen, ...?
  - Is een verder onderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding ervan (aantal, locatie, diepte, ...)?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of wordt de vindplaats bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
  - Kan overgegaan worden tot een proefsleuvenonderzoek en waarmee dient hier rekening gehouden te worden? Hoe dienen de sleuven ingepland te worden?
  - Dienen de sleuven op één of meerdere niveaus aangelegd te worden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden (A(h) – E – B)?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of wordt de vindplaats bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
  - Is een verder opgraving naar steentijdsites noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang ervan? Wat is de te volgen strategie? Welke onderzoeksvragen moeten hierbij beantwoord worden?

- Vraagstellingen voor een proefsleuvenonderzoek:
  - Hoe is de bodemopbouw? Komt deze overeen met de opbouw zoals vastgesteld bij het eerder booronderzoek?
  - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Op welke niveaus bevinden de sporen zich? Welke spoorcategorieën komen voor?
  - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
  - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
  - Kunnen de sporen en/of vondsten in verband gebracht worden met de gekende sites binnen het plangebied? Zijn er sporen aanwezig die te relateren zijn aan het Oud Zwin/de Sluysse Vaart, de dijk ernaast, de brug over deze vaart, de Dorpsmolen en/of het molenhuis?
  - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
  - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
  - Kan een archeologische site uitgesloten worden?

- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden archeologische sites bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. Indien de resultaten van de landschappelijke boringen positief zijn, kunnen deze gevolgd worden door eerst een verkennend en nadien een waarderend archeologisch booronderzoek. Een volgende stap betreft mogelijk proefputten.

Indien uit het landschappelijk bodemonderzoek blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn, dan dienen alle volgende onderzoeksstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden in deze delen.

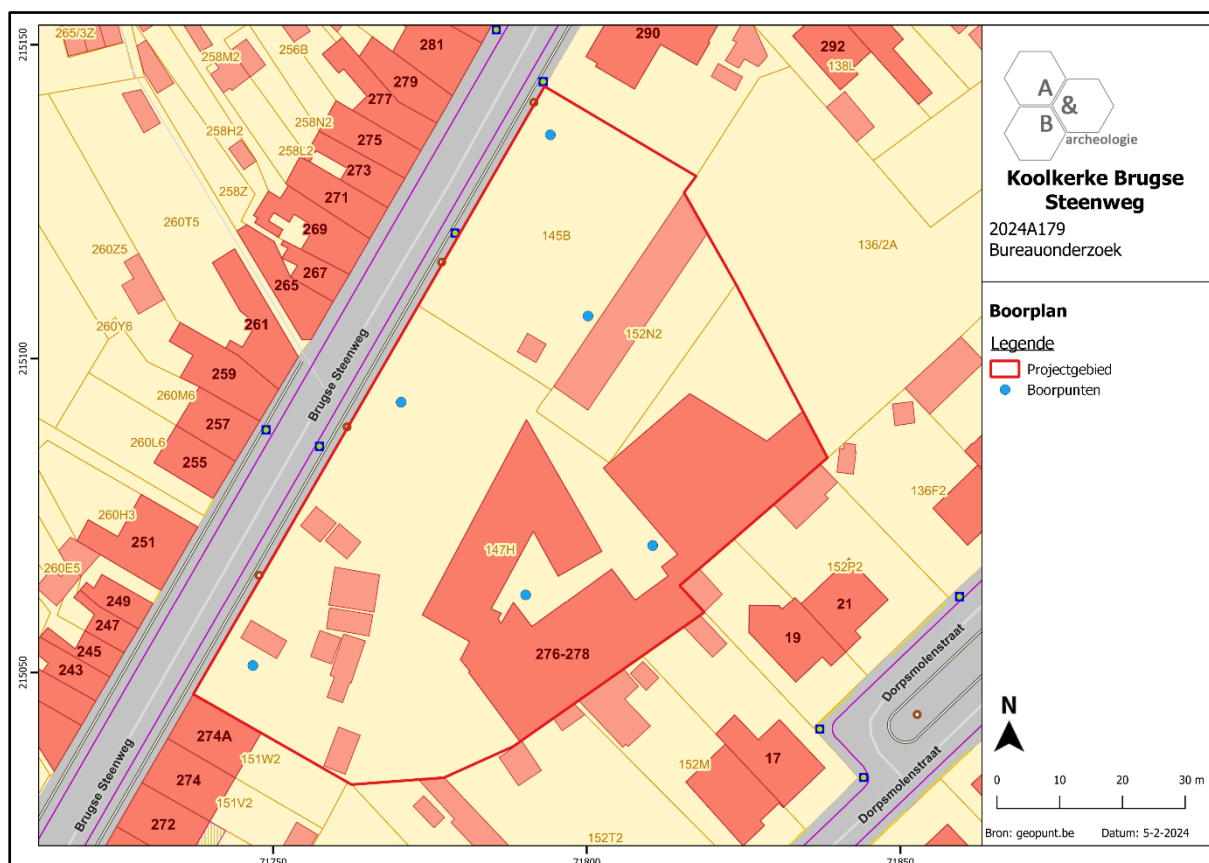
Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de onderzoeksvragen gefundeerd beantwoord kunnen worden.

- Randvoorwaarden

Voor de start van het verder vooronderzoek dient de bestaande bebouwing gesloopt te worden en dienen de verhardingen opgebroken te worden. Ook de begroeiing wordt verwijderd. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat de sloop enkel bovengronds gebeurt. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd of vernietigd wordt. Funderingen en andere ondergrondse structuren, waaronder ook het wortelgestel van bomen, dienen te blijven zitten in de grond en kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een archeologische site aanwezig is – tijdens of na een eventuele opgraving van het terrein.

- Landschappelijke boringen

In eerste instantie dient een landschappelijk booronderzoek te gebeuren, aangezien sprake is van een complexe bodemkundige stratigrafie met een potentieel voor de aanwezigheid van meerdere begraven archeologische niveaus en mogelijk *in situ* steentijdsites. Bij dit onderzoek wordt een algemeen beeld verkregen van de bodemkundige opbouw binnen het plangebied. Indien blijkt dat bij dit onderzoek begraven archeologische niveaus aanwezig zijn of dat er een kans is op aanwezigheid van *in situ* steentijdsite, op een deel of over het volledige terrein, dient een verder verkennend booronderzoek te gebeuren. Het landschappelijk booronderzoek is opgesteld volgens de bodemkundige gegevens en de lokale topografie met een voldoende spreiding over het volledige plangebied. In totaal worden 6 boringen geadviseerd. Het boorplan kan mogelijk licht afwijken afhankelijk van de terreinomstandigheden, dit dient gemotiveerd te worden in de nota.

Figuur 2 Zicht op het landschappelijk boorplan geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Indien blijkt dat bij het landschappelijk booronderzoek begraven archeologische niveaus aanwezig zijn of dat er een kans is op aanwezigheid van *in situ* steentijdsite, op een deel of over het volledige terrein, dient een verder verkennend booronderzoek te gebeuren. Deze onderzoeksvorm, die uitermate belangrijk is in het kustpoldergebied, valt onder een vooronderzoek met ingreep in de bodem. Het onderzoek bestaat uit een boorpuntenraster opgebouwd volgens een verspringend driehoeksgrid van 10 bij 10m, waarbij gebruik wordt gemaakt van een Edelmanboor met een boorkopdiameter van 10 of 12cm. De keuze van het boorgrid is gebaseerd op basis van de resultaten van het landschappelijk booronderzoek. Het opgeboorde residu dient, indien mogelijk uitgezeefd te worden of visueel geïnspecteerd op de aanwezigheid van eco- en artefacten die mogelijk een datering kunnen geven voor de archeologische niveaus of aanwijzingen naar een natuurlijke of antropogene oorsprong van bepaalde afzettingen. Het uitzeven van de polderklei is in veel gevallen niet mogelijk waardoor een visuele inspectie voor de hand ligt. Bij het archeologisch booronderzoek kan een inzicht verkregen worden in het lokaal en sterk variërende poldermilieu en paleolandschap waarbij de mogelijke verschillende archeologische niveaus en stratigrafische eenheden in detail kunnen beschreven en besproken worden. Indien na het verkennend booronderzoek overgegaan wordt naar proefsleuven, dienen de proefsleuven volledig afgestemd te worden op de resultaten van het booronderzoek.

Daarnaast is de kans op het aantreffen van podzolen mogelijk, waarin *in situ* steentijdsites kunnen bewaard zijn. Deze podzol leent zich beter tot het uitzeven van het grondstaal aangezien deze bestaat

uit meer zandige lagen. Het residu dient hierbij getriëerd en gecontroleerd te worden op aanwezigheid van eco- en artefacten. Op basis van dit onderzoek kan een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk zijn.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te evalueren en in ruimte af te bakenen. Op de locatie waar een podzolbodem werd vastgesteld met een *in situ* aanwezigheid van eco- en artefacten uit het steentijd, dient een waarderend archeologisch booronderzoek te gebeuren. Hierbij wordt een verdicht boorgrid gehanteerd van 5 op 6m, waarbij de raaien onderling 5m uit elkaar liggen en de afstand tussen de boringen op de raai 6m bedraagt. Deze boringen concentreren zich uitsluitend op de podzol die meer zandig is, en dus kan uitgezeefd worden. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van 5 op 6m. De tussenafstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0

- Proefsleuvenonderzoek

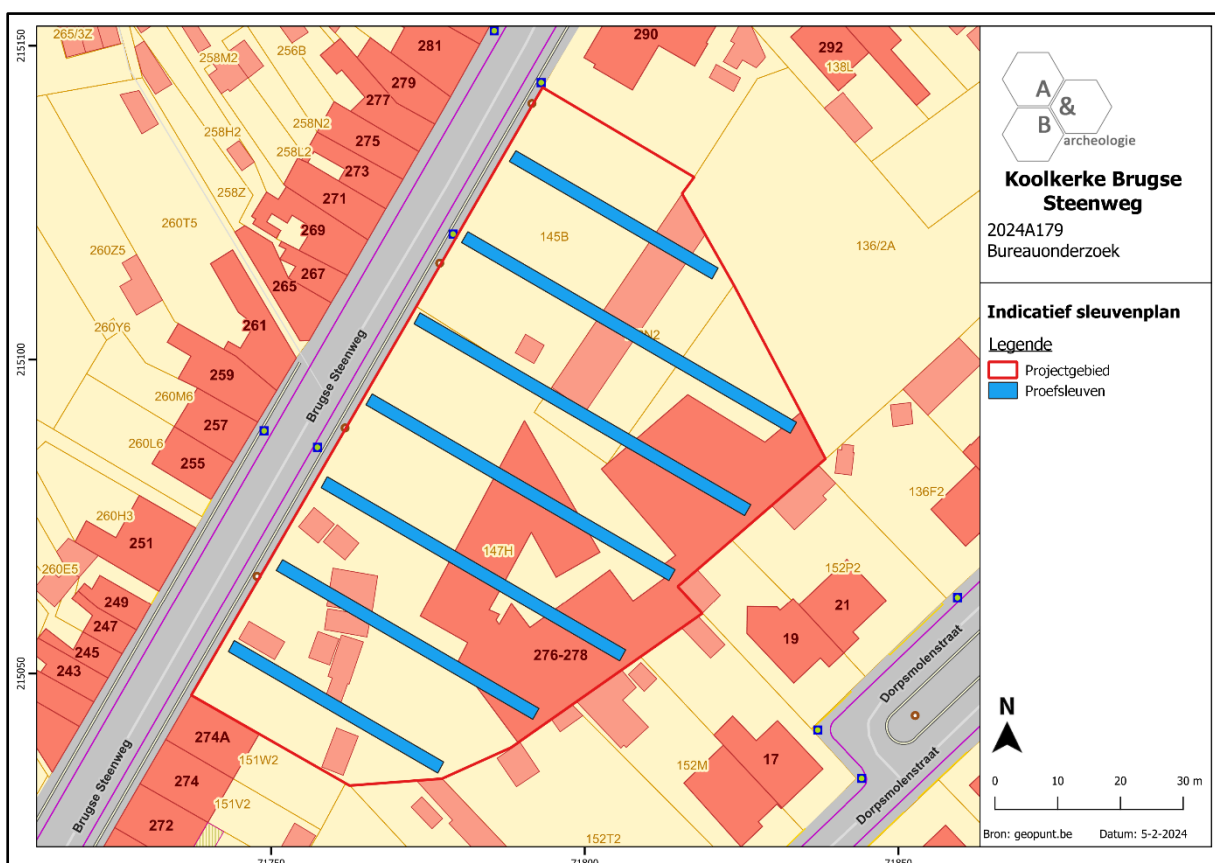
Het is uitermate belangrijk dat het verder proefsleuvenonderzoek afgestemd wordt op de resultaten van de uitgevoerde boringen. Er kunnen binnen het plangebied immers meerdere archeologische niveaus aanwezig zijn, waardoor meerdere vlakken dienen aangelegd te worden. Ook de breedte van

de sleuven zou hierdoor mogelijk aangepast moeten worden. Het standaard proefsleuvenonderzoek bestaat uit parallelle sleuven over het volledige terrein aangevuld met kijkvensters, waarbij een vastgelegd percentage van ca. 12,5% onderzocht dient te worden. Bij de inplanting bedraagt de afstand tussen de proefsleuven minimum 12m en maximum 15m (van middelpunt tot middelpunt). In dit geval is mogelijk een aangepast proefsleuvenplan nodig, op maat van het plangebied en volledig afhankelijk van de resultaten van het booronderzoek. De sleuven hebben als doel om het archeologisch potentieel van het terrein in kaart te brengen.

Voor de uitgraving van de sleuven wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak met breedte van 1,80 à 2,00m. De sleuven worden noordwest-zuidoost georiënteerd, haaks op de loop van het Oud Zwin/de Sluysse Vaart.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. urnengraven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hierboven beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

Figuur 3 Projectie van een mogelijk sleuvenplan op het huidige kadaster volgens het algemeen principe (bron: geopunt.be). Afhankelijk van de resultaten van het landschappelijk bodemonderzoek dient dit plan mogelijk aangepast te worden.

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige met aantoonbare ervaring in booronderzoeken in de kustpolders.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek in kustpolders.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 100 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek in kustpoldergebied.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk.